

1. І сталося по Сауловій смерті, коли Давид вернувся, розбивши Амаліка, то він сидів у Ціклагу два дні.

2. І сталося третього дня, аж ось прийшов чоловік із табору від Саула, а одежа його роздерта, і порох на його голові. І сталося, як прийшов він до Давида, то впав на землю й поклонився.

3. І сказав йому Давид: Звідки це ти приходиш? А той відказав: Я втік з Ізраїлевого табору.

4. І сказав до нього Давид: Що це сталося, розкажи мені! А той відказав: Народ утік із бою, а також багато з народу попадало й повмирало, і теж Саул та син його Йонатан померли.

5. А Давид сказав юнакові, що розповідав йому: Як ти пізнав, що помер Саул та син його Йонатан?

6. І сказав той юнак, що розповідав йому: Припадком натрапив я на горі Гілбоа, аж ось Саул, настромлений на списа свого, а колесниці та їздці доганяють його.

7. І він обернувся до мене, і побачив мене, та й покликав мене. А я відповів: Ось я!

8. І сказав він до мене: Хто ти? А я відказав йому: Я амалікитянин.

9. І сказав він до мене: Стань надо мною, та й убий мене, бо схопив мене корч, а вся душа ще в мені!...

10. І став я при ньому, та й убив його, бо я знав, що він не буде живий по упадку своїм. І взяв я вінця, що на голові його, та наплечника, що на плечі його, і приніс сюди до пана свого.

11. І схопився Давид за одежі свої, та й роздер їх, і теж усі люди, що були з ним.

12. І голосили вони й плакали, та постили аж до вечора за Саулом та за сином його Йонатаном, і за народом Господнім та за Ізраїлевим домом, що попадали від меча.

13. І сказав Давид юнакові, що розповідав йому: Звідки ти? А той відказав: Я син одного приходька, амаликитянина.

14. І сказав йому Давид: Як ти не побоявся простягти руку свою, щоб убити Господнього помазанця?

15. І покликав Давид одного з слуг своїх і сказав: Підійди, убий його! І той ударив його, і він помер.

16. І сказав до нього Давид: Кров твоя на голові твоїй, бо уста твої посвідчили проти тебе, говорячи: Я вбив Господнього помазанця.

17. І Давид заголосив за Саулом та за його сином Йонатаном такою жалобною піснею,

18. та й сказав навчити Юдиних синів пісні про лука. Ось вона написана в книзі Праведного:

19. О пишното Ізраїлева, побита із лука на згір'ях своїх, ой попадали лицарі!

20. Не розказуйте в Гаті про це, не сповіщайте на вулицях Ашкалону, щоб не тішилися филистимлянські дочки, щоб не раділи дочки необрізаних!

21. Гілбоавські гори, щоб на вас не було ні роси, ні дощу, ані поля для жертви принесення! Бо сплямлений там щит хоробрих, щит Саулів, як ніби оливою він не помазаний!

22. Від крові забитих, від лою хоробрих не відривався був лук Йонатанів, і не вертався меч Саулів напорожньо!

23. Саул та Йонатан, ці улюблені й милі за свого життя, і в смерті своїй нерозлучні, прудкіші були від орлів та сильніші від левів!

24. Дочки Ізраїлеві, за Саулом заплачте, що вас зодягав у багряницю з прикрасами, що оздоблював золотом вашу одягу!

25. Ой, попадали лицарі посеред бою!... Йонатан на пагірках твоїх ось забитий!

26. Скорблю по тобі, Йонатане, мій брате! Ти для мене був вельми улюблений, кохання твоє розкішніше для мене було від кохання жіночого!

27. Ой, попадали лицарі, і загинула зброя військова!...